

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Павленко С.С. Японська консульська система на території СРСР у 1925-1946 рр.....	225
Пилипенко В.В. Фемінізм в Ісламській Республіці Іран: напрямки та особливості.....	227
Подрез Ю.В. Особливості становлення консульських установ в Японії в II половині XIX – на початку XX століття.....	230
Ханукаєв Б. Основы правовой системы Государства Израиль.....	232
Шаленна Н.М. Новий конструкт турецької ідентичності і майбутнє відносин Туреччини з ЄС.....	234
Шкурка В.А., Дерід І.О. Роль ініціативи «Один пояс, один шлях» в економічному розвитку Таджикистану та Узбекистану.....	236
Авраменко Є.С. Гараманти – європеоїдне населення Африки.....	239
Володін І.С. Місце Арктики в політиці КНР.....	240
Ейвазова Р.Ч. Екологічна ситуація в КНР.....	242
Лучинський М.О. Корейський шлях до статусу країни – «азійський тигр».....	244
Раков Д.С. Ісламістські терористичні організації в комп'ютерних іграх на прикладі Assassin's Creed.....	246
Сопельняк А.С. Вірмени в творчому доробку Я.Р. Дашкевича.....	248
Сюсюк Д.С. Таємні вбивці-служителі богині Калі.....	250
Тригуб К.В. Історичний та соціальний аналіз Паміру: Гірно-Бадахшанська автономна область Республіки Таджикистан.....	252
Шарко К.Т. Зовнішня політика КНР стосовно країн АСЕАН.....	254
Fan Zhenxuan. Culture of New Silk Road Civilization as a Concept.....	256

При відносній дешевизні китайських товарів і забезпеченості населення робочими місцями реальна ціна, яку жителі КНР платять за політику влади, які прагнуть до світової першості, незрівнянно вищий, і це, безупередно, проблема, з якою треба боротися в першу чергу. Але у людей ще є надія на світле майбутнє для цієї країни. Ми вважаємо, що найсуттєвішим буде пропорційне збільшення загальнолюдського впливу на світове навколишнє середовище, якщо Китай зі своїм численним населенням зуміє досягти рівня життя розвинених країн. Людству треба буде пройти довгий і важкий шлях у вирішенні питань навколишнього середовища і розвитку. Китай буде, як і раніше, жити спільними долями з усіма країнами світу, співпрацюючи з ними і активно діючи, боротися за охорону навколишнього середовища на нашій планеті та за процвітання всього людства.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ма М. // Экология и безопасность жизнедеятельности. — 2012. — № 1. — С. 80
2. Чжан Би Юй. Тенденции развития туристического комплекса Китая. — Москва, 2015. — 200 с.
3. Liu, Lee. 2010. «Made in China: Cancer Villages», Environment: Science and Policy for Sustainable Development 52 (2): 8-21.

КОРЕЙСЬКИЙ ШЛЯХ ДО СТАТУСУ КРАЇНИ – «АЗІЙСЬКИЙ ТИГР»

Лучинський Марк Олександрович, студент I курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: к.і.н., доц. А.В. Беззубенко

«Азійські тигри» – це Сінгапур, Гонконг, Південна Корея та Тайвань. Від початку 1960-х рр. ці країни вирізнялися швидкими темпами зростання національних економік, що дало підставу дати їм таку неофіційну назву.

Республіка Корея є унікальною країною з точки зору економічного зростання. Так, за 50 років, з 1960 р. до 2010 р., ВВП на душу населення зріс у 25 разів. Якщо враховувати, що у 1960-ті рр. Південна Корея була однією із найбідніших країн за показниками ВВП на душу населення, то зараз вона перебуває на 32-й позиції у світі [4]. Сучасна Республіка Корея – це високорозвинена країна, член «G20», 12 економіка світу.

З огляду на вище зазначене, є актуальним вивчення південнокорейського досвіду у сфері реалізації економічних реформ та перетворень другої половини ХХ ст., що дало можливість країні отримати статус «азійський тигр».

Так, на думку дослідників, певний фундамент для економічного зростання країни було закладено у 1953–1961 рр. Говорячи про те, з якими умовами доводилося працювати тодішньому керівництву після Корейської війни 1950–1953 рр., аби зрозуміти важкість становища, у якому перебувала країна, можна згадати хоча б географічне положення: країна була позбавлена запасів корисних копалин, але у її розпорядженні були «запаси» дешевої і дисциплінованої робочої сили [6]. Першою спробою запуску економічного зростання була популярна на той момент ідея імпортозаміщення – «самодостатності» економіки. Для її реалізації уряд запровадив високі імпортні тарифи (до 77 % ціни), імпортери повинні були отримати спеціальний дозвіл на завезення власної продукції, одночасно існувало декілька обмінних курсів. Однак, ця політика дала змогу нажитись низці наближених до влади бізнесменів, які пізніше сформували «родинні корпорації» або чеболі. Середні темпи зростання в цей час були на рівні 5,5 %, що дуже мало для країни, яка відбудовувалася після війни. Не допомогла навіть безповоротна фінансова, технічна та гуманітарна допомога від США, яка становила до 10 % ВВП Південної Кореї на рік – з 1954 р. до 1960 р. у середньому понад дві третини щорічного імпорту фінансувались за допомогою США.

У 1963 р. президентом країни став Пак Чон Хі, якого нарекли «батьком» південнокорейського «економічного дива». Пак Чон Хі спрямував зусилля на залучення іноземних інвестицій, збільшення обсягу експорту та індустріалізацію економіки. Держава почала відігравати більш помітну роль в економічному житті. Стали запроваджуватися елементи планової економіки.

Пак Чон Хі, перш за все, бере до уваги народ, багато працює над відновленням самобутнього світогляду та культури, підкреслюючи могутність корейського населення, який зможе все. Також, розуміючи відсутність сировинної бази, необхідно було виробити власний план економічного зростання і, в решті решт, зробити ставку на свій єдиний ресурс – людський капітал. Всі зусилля були кинуті на підвищення рівня освіти та професійної грамотності. Країні вдалося підготувати армію висококваліфікованих інженерів та робітників, які і стали основою для економічного зростання [5, с. 48].

На цьому етапі було вирішено повністю переорієнтувати корейську економіку на експорт та доволі сильно знизити імпорт. Тарифи на імпорт було знижено і до 1967 р. існував перелік дозволених товарів для імпорту. Їх можна було ввозити лише за наявності спеціального дозволу. Протягом 1963–1969 рр. співвідношення експорту до імпорту було 35 % проти 22 %, що явно свідчило про вихід Південної Кореї із затьмяної післявоєнної кризи. Також країна продовжувала отримувати фінансову допомогу від інших країн, збільшувались іноземні інвестиції [2, с. 53].

У 1973–1979 рр. акцент було зроблено на розвиток важкої і хімічної промисловості. Державою продовжував керувати Пак Чон Хі, його було обрано ще на один термін. В цілому ситуація в країні характеризувалася посиленням авторитарних настроїв в управлінні, адже з прийняттям нової конституції влада президента посилилася, а виступи опозиції не припинялися, що стало причиною чисельних арештів інакходумців та репресій. Та в цей період фіксуємо певні перемоги на зовнішньополітичній арені, а саме ратифікація мирного договору з Японією, зміцнення відносин із США як одним із основних інвесторів у національну економіку, насамперед через підтримку Південною Кореєю Сполучених Штатів у В'єтнамській війні.

Незважаючи на певну кризу демократичних цінностей в країні, в економічному плані фіксуємо стабільність. У цей час будується велике підприємство із виробництва та переробки металів, відкриваються експортоорієнтовані напрями. В результаті у 1977 р. вартість експорту південнокорейських товарів досягла 10 млрд. доларів [3].

26 жовтня 1979 р. начальник ЦРУ Південної Кореї Кім Дже Гю застрелив президента Пак Чон Хі. Убивство президента Кім Дже Гю мотивував патріотичними мотивами. На його переконання, Пак Чон Хі був перешкодою для демократії. Результатом убивства стало посилення процесів дестабілізації політичного життя та спаду економічного розвитку у 1980 р. Тим не менш закладені Пак Чон Хі основи нової південнокорейської економіки дозволили домогтися вагомих показників та виходу країни на нові рівні, про які корейці могли тільки мріяти. Пак Чон Хі здійснив свою мету – економіка Південної Кореї за показниками обігнала економіку Північної Кореї і вирвалася у лідери.

Новим президентом обрали Чхве Гю Ха (1979–1980 рр.) та це не привело до стабілізації ситуації. Антиурядові виступи не вщухали. У лютому 1981 р. новий генерал Чон Ду Хван під час військового перевороту обирається президентом Республіки Корея на 7-річний термін (1980–1988 рр.). Безперечною заслугою генерала було те, що він не став добиватися повторного обрання на пост президента. Уперше влада мирно перейшла до іншого президента конституційним шляхом. Це стало приближенням південнокорейського народу до зважених демократичних цінностей. У 1988 р. до влади в країні приходять черговий військовий діяч, генерал Ро Де У (1988–1993 рр.), який спробував замінити авторитарні традиції політичного життя на демократичні. Зусилля президента щодо примирення і консолідації суспільства сприяли розвитку економіки і зростанню благоустрою населення. У кращій бік змінився імідж Республіки Корея на

міжнародній арені. Уперше у своїй історії країна стала господаркою літніх Олімпійських ігор 1988 р. [5, с. 50].

Щодо економічної ситуації у Південній Кореї, то на початку 1980-х рр. для контролю інфляції було прийнято консервативну монетарну політику та жорсткі фінансові заходи. Зростання грошової маси знизилася з 30 % у 1970-х рр. до 15 %. Сеул заморозив свій бюджет на короткий термін. Політика щодо імпорту та іноземних інвестицій була лібералізована для сприяння конкуренції. Наприкінці 1980-х рр. внутрішній ринок став основою економічного зростання. Збільшення потреби в автомобілях та інших дорогих товарах значно зросло унаслідок загального зростання платоспроможності населення. У 1990-х рр. держава запустила програму «На кордоні XXI століття», яка була акцентована на розвиток ключових технологій у пріоритетних галузях. Для цього була розроблена чітка система підтримки технологічного підприємництва. У кожному кластері був лідируючий університет, який став центром всієї науково-технологічної активності, були технопарки, інкубатори та інші майданчики для підтримки стартапів. Південною Кореєю був зроблений акцент на стимулювання приватних фінансових інститутів до заміни практик кредитування під заставу майна на позики під заставу технологій [1, с.758]. Завдяки чому країна увійшла у нове тисячоліття як далеко не остання економіка світу.

Отже, протягом другої половини XX ст. південнокорейський уряд втручався в економічну сферу, підтримуючи експортоорієнтовані галузі економіки. Зміни системи дали ефект не відразу, але президент Пак Чон Хі, який фактично одноосібно керував країною з 1961 р. до 1979 р., не змінював курсу країни. Було розроблено п'ятирічні плани, економіка будувалася під контролем уряду. Президент правив як диктатор, що забезпечило необхідну для реформ стабільність. Влада обирала пріоритетні галузі економіки, надавала виробникам дотації та субсидії, жорстко регламентувала обсяги виробленої продукції. З кожним роком корейці отримували більше валюти. Як наслідок, експорт корейських товарів зростає навіть швидше, ніж ВВП. Успіх корейських реформ полягав і в залученні іноземного капіталу, в основному – безповоротної допомоги США та Японії.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Гришкін В.О., Хегай Е.О. Особливості інноваційного розвитку Південної Кореї Молодий вчений. 2018. № 10 (2). С. 757-760.
2. Коломійцева В.І. Причини та передумови економічного зростання Південної Кореї Економіка і суспільство. 2017. Вип. 12. С. 52-56.
3. Південна Корея: справжні причини грандіозного зростання. URL: <https://petrimazera.com/reasonforprogress.html>
4. Самые сильные экономики мира. URL: <https://invlab.ru/biznes/samye-silnye-ekonomiki-mira/>
5. Семенюк І.В. Особливості історичної традиції південнокорейського суспільства. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2013. № 55. С. 45-55.
6. Экономика ЮВА: вверх, вниз и опять вверх. URL: www.russ.ru/politics/20020401-lan.html.

ІСЛАМІСТСЬКІ ТЕРОРИСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В КОМП'ЮТЕРНИХ ІГРАХ НА ПРИКЛАДІ ASSASSIN'S CREED

*Раков Дмитро Сергійович, студент I курсу магістратури історичного факультету
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди*

Науковий керівник: к.і.н., доц. О.С. Гончарова

На сьогоднішній день комп'ютерні ігри набули широкої популярності як особливий жанр медіа-культури. Можна стверджувати, що за ступенем популярності вони

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.